

ทัศนคติของครูต่อการบริหารงานโรงเรียนเอกชน ระดับประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการ ส่งเสริมการศึกษาเอกชน กรุงเทพมหานคร

Views of Teachers toward Primary Private School Management under the Office of Private Education Commission, Bangkok Metropolis

กรวิภา แก้วมงคล* ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ผดุง พรหมมูล**

บทคัดย่อ

การวิจัยในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบทัศนคติของครูต่อการบริหารงานโรงเรียนเอกชน ระดับประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน กรุงเทพมหานคร จำแนกตามภูมิหลังของครู ใช้วิธีการวิจัยเชิงสำรวจจากกลุ่มตัวอย่างที่เป็นครูระดับประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน กรุงเทพมหานคร จำนวน 248 คน เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล คือ แบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .98 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สถิติทดสอบที่ใช้ การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว และการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ด้วยวิธี เชฟเฟ

ผลการวิจัยพบว่า 1) กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง ร้อยละ 79.44 อายุมากกว่า 46 ปี ร้อยละ 43.95 ประสบการณ์การทำงานมากกว่า 25 ปี ร้อยละ 31.05

ระดับการศึกษาปริญญาตรี ร้อยละ 93.95 และปฏิบัติงานในโรงเรียนขนาดเล็ก ร้อยละ 50.81 2) ทัศนคติของครูต่อการบริหารงานโรงเรียนเอกชนในภาพรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าครูมีทัศนคติต่อการบริหารงานโรงเรียนเอกชนทุกด้านในระดับเห็นด้วยมาก โดยด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ ด้านบริหารงานบุคคล รองลงมา คือ ด้านการบริหารงานทั่วไป ด้านบริหารงานวิชาการ และด้านบริหารงบประมาณ ตามลำดับ 3) ครูที่ปฏิบัติการสอนในโรงเรียนที่มีขนาดต่างกันมีทัศนคติต่อการบริหารงานโรงเรียนเอกชน ระดับประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน กรุงเทพมหานครในภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ครูที่มีเพศต่างกันมีทัศนคติต่อการบริหารงานโรงเรียนเอกชน ในภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนครูที่มีอายุ ประสบการณ์การทำงาน และระดับ

* นักศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต

** อาจารย์ที่ปรึกษา

การศึกษาต่างก็มีทัศนคติต่อการบริหารงานในภาพรวมไม่แตกต่างกัน

คำสำคัญ: ทัศนคติของครู, การบริหารงานโรงเรียนเอกชนระดับประถมศึกษา, สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน

Abstract

The objective of this research was to study and compare the views of teachers toward the primary private school management under the Office of Private Education Commission, Bangkok Metropolis. The study was categorized by the teachers' background. The research methodology was a survey from 248 sampled teachers in the primary private school under the Office of Private Education Commission, Bangkok Metropolis. A tool used for data gathering was a questionnaire created by the researcher with the confidence of .98. The statistics used for data analysis included percentage, average, standard deviation, T-test, one-way ANOVA, and Scheffe's Pair Wise Comparison of Means.

The research result found that: 1) Most of sampled group were female at 79.44%, aged >46 years old at 43.95%. They had working experience for more than 25 years at 31.05%. Their education was bachelor degree at 93.95%, and they worked in small schools at 50.81%. 2) The overall view of the teachers who agreed on the primary private school management was at high level. When considering by each aspect, it found that the teachers highly agreed on every aspect of the primary private management. The highest average was personal management,

followed by general management, academic management, and budgeting management, respectively. 3) In overall, the teachers who have taught in the schools having different size had different views toward the primary private school management under the Office of Private Education Commission, Bangkok Metropolis with statistical significance at .001. The teachers who had different gender had different views in overall toward the primary private school management under the Office of Private Education Commission, Bangkok Metropolis with statistical significance at .05. The teachers who had different age, working experience, and educational level had no difference in overall on views toward such management.

Keywords: Views of Teachers, Primary Private School, Management under the Office of Private Education Commission

บทนำ

ตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2545 หมวด 5 มาตรา 39 กำหนดให้กระทรวงกระจายอำนาจการบริหารและการจัดการศึกษาทั้งด้านวิชาการ งบประมาณ การบริหารงานบุคคล และการบริหารงานทั่วไป ไปยังคณะกรรมการและสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาและสถานศึกษาในเขตพื้นที่การศึกษาโดยตรง (กระทรวงศึกษาธิการ. 2545: 25) และมาตรา 45 ให้สถานศึกษาเอกชนจัดการศึกษาได้ทุกระดับและทุกประเภท การศึกษาตามที่กฎหมายกำหนด โดยรัฐต้องกำหนดนโยบายและมาตรการที่ชัดเจนเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมของเอกชนในด้านการศึกษา สำนักบริหารงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน (สช.) เป็นหน่วยงานที่ส่งเสริม

สนับสนุนให้เอกชนเข้ามาลงทุนทางด้านการศึกษาเพื่อร่วมกับการะในการจัดการศึกษา และได้จัดการศึกษาควบคู่มาับสถานศึกษาของภาครัฐมาตั้งแต่ในอดีตจนถึงปัจจุบัน

ปัจจุบันเอกชนมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาเกือบทุกประเภททุกระดับ และยังมีโรงเรียนเอกชนกระจายอยู่ทั่วทั้งในส่วนกลางและส่วนภูมิภาค โดยเฉพาะอย่างยิ่งในกรุงเทพมหานครและในเมืองใหญ่ ๆ แต่การจัดการศึกษาเอกชนกล่าวโดยรวม ๆ แล้วยังประสบปัญหาที่ต้องได้รับการแก้ไขหลายประการ โดยเฉพาะปัญหาที่เกี่ยวข้องกับความอยู่รอดของโรงเรียนโดยตรง การมีรายได้ไม่เพียงพอกับรายจ่าย ปัญหาด้านคุณภาพการเรียนการสอน และปัญหาการบริหารงานโรงเรียน ซึ่งโรงเรียนเอกชนขนาดกลางและขนาดเล็กที่ประสบปัญหาการลดลงของจำนวนนักเรียน โดยสาเหตุเกิดจากการขยายการจัดการศึกษาของรัฐ และปัญหาเกี่ยวกับโรงเรียนโดยตรง เช่น ปัญหาการจัดการเรียนการสอนและการบริหารโรงเรียน โรงเรียนเอกชนที่มีคุณภาพจะมีโอกาสคัดเลือกนักเรียนที่มีคุณภาพทั้งทางด้านวิชาการและความประพฤติเข้ามา และเมื่อนักเรียนที่สำเร็จการศึกษาแล้วก็สามารถศึกษาต่อในโรงเรียนที่มีชื่อเสียง สามารถนำชื่อเสียงมาสู่โรงเรียนมากขึ้น ในทางตรงกันข้ามโรงเรียนเอกชนที่ขาดคุณภาพนอกจากจะมีจำนวนนักเรียนน้อยลงแล้ว คุณภาพของนักเรียนก็ไม่สามารถคัดเลือกได้ตามต้องการ และปัญหาที่สำคัญอีกประการคือ การขาดแคลนทรัพยากรบุคคลที่มีคุณภาพ นอกจากปัญหาปัญหาลักษณะนี้ยังมีปัญหาของโรงเรียนเอกชนที่ส่งผลต่อการปฏิบัติงานของโรงเรียนอีกหลายด้าน เช่น ปัญหาเกี่ยวกับการบริหารหลักสูตร สาเหตุที่เกี่ยวข้องกับความเข้าใจของครูและผู้บริหารการศึกษาไม่เท่าเทียมกัน ในความเข้าใจเกี่ยวกับหลักการและแนวทางในการสอนให้สอดคล้องกับหลักสูตรใหม่ การที่จะทำการเผยแพร่และอบรมให้ทั่วถึงนั้นกระทำได้ยาก การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมกรรมการสอนของครูซึ่งจะให้เปลี่ยนแปลงพฤติกรรมกรรมการสอนของครูทันใดนั้น

เป็นไปได้ยาก

ดังนั้น การบริหารงานโรงเรียนจำเป็นต้องมีการพัฒนาครูและผู้บริหารโรงเรียนอย่างต่อเนื่อง ทุกโรงเรียนจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรและจัดการเรียนการสอนโดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ซึ่งสามารถเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการของตนให้สูงขึ้น มีการเรียนรู้และแก้ไขปัญหา ที่เกิดจากการพัฒนาโรงเรียนอย่างต่อเนื่อง ความสำเร็จแต่ละด้านทำให้บริหารงานได้อย่างคล่องตัว และยังทำให้เกิดการถ่วงดุลกันอย่างเหมาะสม เพื่ออำนาจไม่ตกไปอยู่ในบุคคลกลุ่มใดกลุ่มหนึ่ง แต่ระดับความสำเร็จของการดำเนินงานแต่ละด้านของแต่ละโรงเรียนมีความแตกต่างกัน เนื่องจาก มีการเปลี่ยนแปลงรูปแบบแต่ไม่เปลี่ยนวิธีการบริหารงานและการทำงานอำนาจการตัดสินใจผูกขาดอยู่ที่คณะกรรมการโรงเรียน ไม่กระจายไปทั่วโรงเรียน

ด้วยเหตุผลดังกล่าว ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาพรรณาของครูต่อการบริหารงานโรงเรียนเอกชนระดับประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน กรุงเทพมหานคร ใน 4 ด้าน ได้แก่ ด้านการบริหารวิชาการ ด้านการบริหารงบประมาณ ด้านการบริหารบุคคล และด้านการบริหารทั่วไป ผลการวิจัยนี้จะช่วยให้ผู้บริหารสถานศึกษา ได้ข้อเสนอแนะในการปรับปรุงแนวทางการบริหารสถานศึกษาให้บรรลุเป้าหมายอันส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน และคุณภาพของสถานศึกษารวมถึงลดความขัดแย้งของบุคลากรในองค์กรอีกด้วย

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาพรรณาของครูต่อการบริหารงานโรงเรียนเอกชน ระดับประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน กรุงเทพมหานคร ใน 4 ด้าน ได้แก่ ด้านการบริหารวิชาการ ด้านการบริหารงานบุคคล ด้านการบริหารงบประมาณ และด้านการบริหารทั่วไป

2. เพื่อเปรียบเทียบทรรศนะของครูต่อการบริหารงานโรงเรียนเอกชน ระดับประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน กรุงเทพมหานคร ใน 4 ด้าน คือ ด้านการบริหารวิชาการ ด้านการบริหารงานบุคคล ด้านการบริหารงบประมาณ และด้านการบริหารทั่วไป จำแนกตามสภาพของครู และขนาดของโรงเรียน

วิธีดำเนินการวิจัย

1. แบบของการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ ใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงปริมาณ

2. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ในการวิจัยครั้งนี้ประชากรได้แก่ ครูในโรงเรียนเอกชน ระดับประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน กรุงเทพมหานคร จำนวน 37 โรงเรียน รวมทั้งสิ้น 706 คน กลุ่มตัวอย่างได้แก่ เป็นครูในโรงเรียนเอกชน ระดับประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน กรุงเทพมหานคร จำนวน 37 โรงเรียน กำหนดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตารางของเคร็จซี่ และมอร์แกน (Krejcie and Morgan) ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 248 คน จากนั้นนำไปเทียบสัดส่วนตามขนาดโรงเรียน แล้วดำเนินการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Simple Random Sampling)

3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล เพื่อการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสอบถาม แบ่งออกเป็น 2 ตอน มีรายละเอียด ดังนี้

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ซึ่งประกอบด้วยข้อคำถาม 5 ข้อ คือ เพศ อายุ ประสบการณ์การทำงาน ระดับการศึกษา ขนาดโรงเรียน ลักษณะของแบบสอบถามเป็นแบบเลือกตอบ

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับทรรศนะของครูต่อการบริหารงานโรงเรียนใน 4 ด้าน

ได้แก่ การบริหารวิชาการ การบริหารงบประมาณ การบริหารงานบุคคล และการบริหารงานทั่วไป

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลตามขั้นตอน ดังนี้

4.1 ผู้วิจัยขอหนังสือรับรองจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต ถึงผู้อำนวยการโรงเรียนเอกชน ระดับประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน กรุงเทพมหานคร เพื่อขออนุญาตและขอความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล

4.2 ติดต่อประสานงานโรงเรียนเอกชน ระดับประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน กรุงเทพมหานคร แจกแบบสอบถาม 248 ฉบับ และได้รับคืนมา จำนวน 248 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100 เพื่อนำมาวิเคราะห์และแปลผลการวิจัย

5. การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้

5.1 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับทรรศนะของครูต่อการบริหารงานโรงเรียนเอกชน ระดับประถมศึกษา กรุงเทพมหานคร โดยใช้สถิติค่าเฉลี่ย (X) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D)

5.2 เปรียบเทียบทรรศนะของครูต่อการบริหารงานโรงเรียนเอกชน ระดับประถมศึกษา กรุงเทพมหานคร โดยใช้การทดสอบที (t- test) ค่าความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA) และเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่โดยวิธีของเชฟเฟ (Scheffe's)

สรุปและอภิปรายผลการวิจัย

ครูโรงเรียนเอกชน กรุงเทพมหานคร ที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 197 คน คิดเป็นร้อยละ 79.44 อายุมากกว่า 46 ปี จำนวน 109 คน คิดเป็นร้อยละ 43.95 ประสบการณ์การทำงานมากกว่า 25 ปี จำนวน 77 คน คิดเป็นร้อยละ 31.05 ระดับการศึกษาปริญญาตรี จำนวน 233 คน คิดเป็นร้อยละ 93.95

และปฏิบัติงานในโรงเรียนขนาดเล็ก จำนวน 126 คน คิดเป็นร้อยละ 50.81

ผลการวิจัยพบว่า ทรรศนะของครูต่อการบริหารงานโรงเรียนเอกชนในภาพรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก ค่าเฉลี่ย 3.98 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.52 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ครูมีทรรศนะต่อการบริหาร

งานโรงเรียนเอกชนทุกด้านในระดับเห็นด้วยมาก โดยด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ ด้านบริหารงานบุคคล รองลงมา คือ ด้านการบริหารงานทั่วไป ด้านบริหารงานวิชาการ และด้านบริหารงบประมาณ ตามลำดับ รายละเอียดดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานทรรศนะของครูต่อการบริหารงานโรงเรียนเอกชน

ทรรศนะของครูต่อการบริหารงานโรงเรียนเอกชน	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความคิดเห็น	อันดับที่
1. ด้านบริหารวิชาการ	3.95	0.51	เห็นด้วยมาก	3
2. ด้านบริหารงบประมาณ	3.92	0.61	เห็นด้วยมาก	4
3. ด้านบริหารงานบุคคล	4.05	0.57	เห็นด้วยมาก	1
4. ด้านการบริหารงานทั่วไป	3.99	0.59	เห็นด้วยมาก	2
รวม	3.98	0.52	เห็นด้วยมาก	

จากผลการวิจัยพบว่า ทรรศนะของครูต่อการบริหารงานโรงเรียนเอกชน ระดับประถมศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน กรุงเทพมหานคร ในภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า

ด้านบริหารวิชาการ ในภาพรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก เนื่องจากงานวิชาการเป็นงานที่สำคัญที่สุดในการบริหารโรงเรียน ที่พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 มุ่งให้กระจายอำนาจในการบริหารจัดการไปในสถานศึกษาให้มากที่สุด ซึ่งผู้บริหารสถานศึกษาจะต้องให้ความสำคัญมากกว่าการบริหารงานด้านอื่น ๆ ทั้งนี้เนื่องจากการบริหารงานวิชาการจะเกี่ยวข้องกับหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน ถือเป็นหน้าที่หลักของสถานศึกษาทุกแห่ง การที่จะบริหารงานวิชาการให้บรรลุเป้าหมายนั้นผู้บริหารสถานศึกษาจะต้องมีความรู้ความเข้าใจในขอบข่ายของงานวิชาการอย่างลึกซึ้ง ซึ่งขอบข่ายงาน

วิชาการประกอบด้วยหลักสูตร และการบริหารหลักสูตร การวิจัยในชั้นเรียน การสอนซ่อมเสริม การจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร การนิเทศภายในสถานศึกษา และการประกันคุณภาพการศึกษา ซึ่งสอดคล้องกับดิเรก วรรณเคียร (2553: 2) กล่าวว่า การบริหารงานวิชาการ หมายถึง การบริหารกิจกรรมต่าง ๆ ทางด้านวิชาการในสถานศึกษาที่เกี่ยวข้องกับหลักสูตร การพัฒนาการเรียนการสอนให้ได้ผลดีมีประสิทธิภาพ ส่งผลต่อการพัฒนาคุณภาพการศึกษาอันเป็นเป้าหมายสูงสุดของสถานศึกษา และสอดคล้องกับมยุรี สมใจ (2551) ได้ทำการวิจัยเรื่องการบริหารงานวิชาการสู่เกณฑ์มาตรฐานการศึกษาของชาติ กลุ่มโรงเรียนปง 1 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาพะเยา เขต 2 ผลการวิจัยสรุปได้ดังต่อไปนี้ คือ การบริหารงานวิชาการด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา การพัฒนากระบวนการเรียนรู้ การวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา การนิเทศการศึกษา การพัฒนาระบบการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาโดยใช้การจัดการบริหารงาน

วิชาการที่มีการวางแผน การจัดองค์กร การนำองค์กร การควบคุมทุกกิจกรรมเป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานชาติ การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา กลุ่มโรงเรียนได้มีการจัดทำโครงสร้างหลักสูตรและสาระต่าง ๆ ในหลักสูตรสถานศึกษา โดยมีความสอดคล้องกับวิสัยทัศน์ เป้าหมายและคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของกลุ่มโรงเรียน ด้านการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ กลุ่มโรงเรียนได้มีการส่งเสริมให้ครูจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ตามสาระ และหน่วยการเรียนรู้โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ

ทรรณะของครูต่อการบริหารงานโรงเรียนเอกชนด้านบริหารงบประมาณ ในภาพรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก เนื่องจากการบริหารงบประมาณของสถานศึกษามุ่งความเป็นอิสระในการบริหารจัดการให้มีความคล่องตัว โปร่งใส ตรวจสอบได้ ยึดหลักการบริหาร มุ่งเน้นผลสัมฤทธิ์และบริหารงบประมาณแบบมุ่งเน้นผลงาน ให้มีการจัดหาผลประโยชน์จากทรัพย์สินของสถานศึกษารวมทั้ง จัดหารายได้จากบริการจัดการมาใช้บริหารจัดการเพื่อผลประโยชน์ทางการศึกษา ส่งผลให้เกิดคุณภาพที่ดีต่อผู้เรียน ซึ่งสอดคล้องกับสมศักดิ์ นลินรัตน์กุล (2547) ได้ทำการวิจัยเรื่องบทบาทของผู้บริหารโรงเรียนชั้นพื้นฐานที่มีผลต่อประสิทธิภาพการบริหารจัดการโรงเรียนในฐานะนิตินบุคคล ตามความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างในภาพรวมเห็นว่ามีผลอยู่ในระดับมาก บทบาทของผู้บริหารโรงเรียนชั้นพื้นฐานที่มีผลต่อประสิทธิภาพการบริหารจัดการโรงเรียนชั้นพื้นฐานในฐานะนิตินบุคคลตามทัศนะของผู้บริหารโรงเรียน ผู้ช่วยบริหารโรงเรียน และประธานคณะกรรมการสถานศึกษามีความแตกต่าง และแนวทางในการเสริมสร้างบทบาทของผู้บริหารโรงเรียนที่สำคัญ ได้แก่ บทบาทด้านการบริหารงบประมาณ บทบาทด้านบริหารทั่วไป และบทบาทด้านการบริหารงานบุคคลตามลำดับ เมื่อพิจารณาเป็นรายประเด็น พบว่า ครูมีทรรณะต่อการจัดเอกสารด้านการเงินเป็นปัจจุบัน เป็นอันดับที่ 1 รองลงมาโรงเรียนมีการวางแผนการใช้งบประมาณให้สอดคล้องกับแนวนโยบายในการพัฒนาการศึกษา และโรงเรียนมีการบริหารจัดการและใช้งบประมาณให้เป็นไป

ตามแผนที่กำหนดอย่างเป็นระบบและโปร่งใสตรวจสอบได้ เป็นอันดับที่ 2 และ 3 ส่วนโรงเรียนมีการส่งเสริม และสนับสนุนการจัดสรรงบประมาณและหาแหล่งเงินทุนจากเครือข่ายท้องถิ่นเป็นอันดับสุดท้าย เนื่องจากการบริหารงบประมาณในรูปแบบคณะกรรมการ มีอำนาจอนุมัติจัดตั้ง และบริหารงบประมาณในส่วนของสถานศึกษา อนุมัติการบริหารงานการเงินและพัสดุของสถานศึกษา จัดหางบประมาณสนับสนุนโดยระดมจากประชาชน องค์การ และสถาบันต่าง ๆ ในชุมชนและสังคม เพื่อตรวจสอบดูแลการใช้งบประมาณของสถานศึกษา วางแผนกลยุทธ์ในเรื่องต่าง ๆ ต้องมีค่าใช้จ่าย เครื่องมือ อุปกรณ์ ซึ่งสิ่งเหล่านี้เป็นงานที่ช่วยสนับสนุนงานหลักให้ดำเนินไปด้วยดี ทรรณะของครูต่อการบริหารงานโรงเรียนเอกชนด้านการบริหารงานบุคคลในภาพรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก เนื่องจากการบริหารงานบุคคลเป็นภารกิจของผู้บริหารทุกคน และผู้ชำนาญการด้านบุคลากรโดยเฉพาะที่มุ่งปฏิบัติในกิจกรรมทั้งปวงที่เกี่ยวข้องกับบุคลากร เพื่อให้ปัจจัยด้านบุคลากรขององค์การเป็นทรัพยากรมนุษย์ที่มีประสิทธิภาพสูงสุดตลอดเวลาซึ่งส่งผลสำเร็จต่อเป้าหมายขององค์การ ซึ่งสอดคล้องกับ ไกรสิทธิ์ กลิ่นสุวรรณ (2546) ศึกษาความพึงพอใจของครูผู้สอนต่อการบริหารโรงเรียนตามภาวะผู้นำและความเป็นประชาธิปไตยของผู้บริหารโรงเรียนสหวิทยาเขตราชชนนครินทร์ พบว่า ครูผู้สอนมีความพึงพอใจมากต่อการบริหารโรงเรียน ด้านการบริหารงานบุคคล เมื่อพิจารณาเป็นรายประเด็น พบว่า โรงเรียนมีการจัดทำทะเบียนประวัติ และระบบข้อมูลสารสนเทศของบุคลากรเป็นปัจจุบัน เป็นอันดับที่ 1 รองลงมาโรงเรียนมีการคัดเลือกบุคลากรที่เหมาะสมเข้าสู่ สถานศึกษาและมอบหมายงานตรงตามความสามารถ และโรงเรียนดำเนินการพัฒนาบุคลากรด้วยการนิเทศ การฝึกอบรม และการศึกษาต่อ เป็นอันดับที่ 2 และ 3 ส่วนบุคลากรมีส่วนร่วมในการศึกษาสภาพปัญหาปัจจุบันและวางแผนพัฒนางานบุคคลเป็นลำดับสุดท้าย เนื่องจากความเพียรพยายามจัดการให้บุคคลในหน่วยงานทุก ๆ ตำแหน่งปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ

โดยพยายามทำให้บุคคลเหล่านั้นได้เห็นว่ายานของเขามีทางที่จะทำให้เขามีความเจริญก้าวหน้าตามจุดมุ่งหมายของเขาและขณะเดียวกันผู้บริหารก็พยายามที่จะทำให้จุดประสงค์ของบุคลากรได้บรรลุผลโดยให้เกิดความกลมกลืนและสัมพันธ์กันอย่างเหมาะสม ทั้งความต้องการของบุคลากรและทั้งความต้องการขององค์กรหรือสถาบัน ซึ่งสอดคล้องกับวิจิตร คริสต์อาน (2539) แนวคิดการบริหารงานบุคคลมีความสำคัญที่สุดในการบริหารองค์กร กล่าวคือ เป็นกระบวนการบริหารที่มีขอบข่ายกว้างขวาง ครอบคลุมตั้งแต่การแสวงหา การเลือกคนเข้าสู่หน่วยงานจนกระทั่งพ้นจากการปฏิบัติงาน เป็นกระบวนการที่เกี่ยวข้องกันเป็นลูกโซ่ ตั้งแต่การวางแผนนโยบายการกำหนดแผนและความต้องการด้านบุคลากร การสรรหา การเลือกสรร การพัฒนา การกำหนดสวัสดิการและการเกื้อกูล การประเมินผล การปฏิบัติงาน การเลื่อนตำแหน่ง การโอนการย้าย และการพ้นจากการปฏิบัติหน้าที่ของบุคคล และสอดคล้องกับ ไกรสิทธิ์ กลิ่นสุวรรณ (2546) ได้ศึกษาความพึงพอใจของครูผู้สอนต่อการบริหารโรงเรียนตามภาวะผู้นำ และความ เป็นประชาธิปไตยของผู้บริหารโรงเรียนสหวิทยาเขตราชนครินทร์ พบว่าครูผู้สอนมีความพึงพอใจมากต่อการบริหารโรงเรียนด้านการบริหารงานบุคคล

ทฤษฎีของครูต่อการบริหารงานโรงเรียน เอกชนด้านการบริหารงานทั่วไปในภาพรวมอยู่ในระดับ เห็นด้วยมาก เนื่องจากการบริหารงานทั่วไปเป็นกิจกรรม สนับสนุนการดำเนินงานของสถานศึกษาและหน่วยงาน ให้เกิดความคล่องตัว สามารถดำเนินกิจกรรมไปสู่เป้าหมายได้อย่างมีประสิทธิภาพ งานบริหารทั่วไปของสถานศึกษาประกอบด้วยงานธุรการ งานอาคารสถานที่และงานความสัมพันธ์กับชุมชน ซึ่งสอดคล้องกับกระทรวง ศึกษาธิการ (2546) ได้กำหนดแนวคิดการบริหาร ทั่วไปไว้ว่า เป็นงานที่เกี่ยวข้องกับการจัดระบบบริหาร องค์กร ให้บริการบริหารงานอื่น ๆ บรรลุตามมาตรฐาน คุณภาพ และเป้าหมายที่กำหนดไว้ โดยมีบทบาทหลัก

ในการประสานส่งเสริม สนับสนุน และการอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ในการให้บริการการศึกษาทุกระดับ มุ่งพัฒนาสถานศึกษาให้ใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยีอย่างเหมาะสม ส่งเสริมในการบริหารและการจัดการศึกษาของสถานศึกษา ตามหลักการบริหารงานที่มุ่งเน้นผลสัมฤทธิ์ของงานเป็นหลักโดยเน้นความโปร่งใส ความรับผิดชอบที่ตรวจสอบได้ ตลอดจนการมีส่วนร่วมของบุคคล ชุมชน และองค์กรที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้การจัดการศึกษามีประสิทธิภาพและประสิทธิผล เมื่อพิจารณาเป็นรายประเด็น พบว่า โรงเรียนมีการสำรวจซ่อมบำรุงอาคารเรียน และอาคารประกอบการเรียนให้อยู่ในสภาพใช้การได้ดี เป็นอันดับที่ 1 รองลงมาโรงเรียนมีการจัดทำคู่มือ วัสดุ อุปกรณ์ และจัดหาเครื่องมือที่เอื้อต่อการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ธุรการ และพัสดุตามระบบที่กำหนด และโรงเรียนมีการบริหารจัดการอาคารสถานที่และสภาพแวดล้อมเพื่อให้เกิดความคุ้มค่าและเหมาะสมต่อการเรียนรู้ เป็นอันดับที่ 2 และ 3 ส่วนโรงเรียนมีผู้รับผิดชอบในการส่งเสริมความสัมพันธ์ และความ ร่วมมือกับชุมชนในการพัฒนาการศึกษาอย่างชัดเจนเป็นอันดับสุดท้าย เนื่องจากการวางแผนการบริหารจัดการอาคารสถานที่และสภาพแวดล้อมของสถานศึกษาให้อยู่ในสภาพที่มั่นคงปลอดภัยเหมาะสมที่จะใช้ประโยชน์ ติดตามและตรวจสอบการใช้อาคารสถานที่และสภาพแวดล้อมของสถานศึกษาเพื่อให้เกิดความคุ้มค่าและเอื้อประโยชน์ต่อการเรียนรู้ ซึ่งสอดคล้องกับนิเวศน์ อรรถพงษ์ (2548) ได้ทำการวิจัยเรื่องการศึกษาการปฏิบัติงานด้านการบริหารงานทั่วไปในสถานศึกษาขั้นพื้นฐานสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาร้อยเอ็ด เขต 2 พบว่า การปฏิบัติงานด้านการบริหารงานทั่วไปในสถานศึกษาขั้นพื้นฐานสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาร้อยเอ็ด เขต 2 ตามความเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา และครูธุรการโดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านอยู่ในระดับมาก 10 ด้าน โดยลำดับมากที่สุด คือด้านการดูแลอาคารสถานที่และสภาพแวดล้อม และสอดคล้อง

กับอรุณ พรมสอน (2546) ได้ทำการวิจัยเรื่องการบริหารโรงเรียนประถมศึกษาในนครของครู สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอองค์กรจังหวัดนครนายก พบว่า การบริหารโรงเรียนประถมศึกษา ในนครของครู สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอองค์กรจังหวัดนครนายก ในการบริหารงานทั้ง 6 งานที่ผู้วิจัยทำการศึกษา โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ผู้บริหารโรงเรียนบริหารโรงเรียนประถมศึกษาในการบริหารงานด้านอาคารสถานที่มากที่สุด

จากผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า ครูที่มีเพศต่างกันมีภาระต่อการบริหารงานโรงเรียนเอกชนระดับประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน กรุงเทพมหานคร ในภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ครูที่มีเพศต่างกันมีภาระต่อการบริหารงานโรงเรียนเอกชนด้านบริหารวิชาการแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนด้านบริหารงบประมาณ ด้านบริหารงานบุคคล และด้านการบริหารงานทั่วไป มีภาระต่อการบริหารงานโรงเรียนเอกชนไม่แตกต่างกัน เนื่องจากครูส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงและครูเพศหญิงมักจะได้ทำงานในด้านวิชาการมากกว่าเพศชาย จึงทำให้มีความรู้ความเข้าใจในด้านวิชาการมากกว่า ทำให้โดยรวมแล้วครูที่มีเพศต่างกันจึงมีภาระต่อการบริหารโรงเรียนแตกต่างกัน สอดคล้องกับประธาน ทวีผล (2546) ศึกษาการมีส่วนร่วมของครูในการตัดสินใจในการบริหารโรงเรียนสตรีประเสริฐศิลป์ สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดตราด พบว่า ครูที่มีเพศต่างกันมีส่วนร่วมของครูในการตัดสินใจในการบริหารโรงเรียนสตรีประเสริฐศิลป์ สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดตราด ในภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < .05$)

ภาระของครูที่มีอายุต่างกัน ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า ครูที่มีอายุต่างกันมีภาระต่อการบริหารงานโรงเรียนเอกชน ระดับประถมศึกษา สังกัด

สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน กรุงเทพมหานคร ในภาพรวม และรายด้านทุกด้านไม่แตกต่างกัน เนื่องจากครูผู้สอนต้องปฏิบัติตามหน้าที่ที่ตนได้รับมอบหมายจากผู้บริหารสถานศึกษา โดยหน้าที่ที่ปฏิบัติไม่ขึ้นอยู่กับอายุของครู ซึ่งหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายน่าจะมาจากความรู้ความสามารถของครูมากกว่า โดยสอดคล้องกับปรีชา สุทธิธินชัย (2549) ศึกษาทักษะของครูต่อการบริหารโรงเรียนเอกชนระดับประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน เขตบางซื่อ กรุงเทพมหานคร พบว่า ครูที่มีอายุต่างกันมีทักษะต่อการบริหารโรงเรียนเอกชนระดับประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน เขตบางซื่อ กรุงเทพมหานคร ในภาพรวมไม่แตกต่างกัน

ภาระของครูที่มีประสบการณ์การทำงานต่างกัน ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า ครูที่มีประสบการณ์การทำงานต่างกันมีภาระต่อการบริหารงานโรงเรียนเอกชน ระดับประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน กรุงเทพมหานคร ในภาพรวม และรายด้านทุกด้านไม่แตกต่างกัน เนื่องจากประสบการณ์ในการทำงานจะมากหรือน้อย ก็มีความรู้ความสามารถในการทำงานเท่าเทียมกัน ครูที่มีประสบการณ์ในการทำงานน้อยก็อาจมีความรู้ความสามารถในการทำงานได้เท่าเทียมกับครูที่มีประสบการณ์มาก ถ้าได้มีโอกาสปฏิบัติงานอย่างสม่ำเสมอ ซึ่งสอดคล้องกับ สุภกิจ สุรจินตนาภรณ์ (2550) ได้ศึกษาภาระของครูต่อการบริหารสถานศึกษาโดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตบางซื่อ กรุงเทพมหานคร พบว่า ครูที่มีระยะเวลาในการปฏิบัติงานต่างกันมีภาระของครูต่อการบริหารสถานศึกษา โดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน ในภาพรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน

ภาระของครูที่มีระดับการศึกษาต่างกัน ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า ครูที่มีระดับการศึกษาต่างกันมีภาระต่อการบริหารงานโรงเรียนเอกชน ระดับ

ประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน กรุงเทพมหานครในภาพรวม และรายด้านทุกด้านไม่แตกต่างกัน เนื่องจากครูส่วนใหญ่มีการศึกษาในระดับปริญญาตรี มีครูจำนวนน้อยมากที่มีการศึกษาระดับปริญญาโท และระดับปริญญาเอก ซึ่งทำให้พรศนะต่อการปฏิบัติงานของครูในภาพรวมไม่แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับอรรถัย ปิยะพิเชษฐกุล (2546) ได้ทำการศึกษาปัญหาการนำหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานไปปฏิบัติของโรงเรียนเครือข่ายสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชนกรุงเทพมหานคร พบว่า ครูปฏิบัติการที่มีระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี ปริญญาตรี หรือสูงกว่าปริญญาตรีก็ตาม ต่างต้องพัฒนาตนเอง จะต้องเป็นบุคคลที่มีความสามารถ และทักษะทั้งด้านคุณลักษณะส่วนบุคคล ด้านการจัดการเรียนรู้และด้านวิชาชีพ เพื่อให้ผู้เรียนบรรลุเป้าหมายที่ต้องการ และสอดคล้องกับผลการวิจัยของอรนุช พรหมสอน (2546) ศึกษาการบริหารโรงเรียนประถมศึกษาในพรศนะของครูสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอองครักษ์ จังหวัดนครนายก จำแนกตามวุฒิการศึกษาของผู้บริหาร พบว่า ผู้บริหารที่มีวุฒิการศึกษาต่างกันจะมีการบริหารโรงเรียนไม่แตกต่างกัน

พรศนะของครูที่ปฏิบัติการสอนในโรงเรียนที่มีขนาดต่างกัน ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า ครูที่ปฏิบัติการสอนในโรงเรียนที่มีขนาดต่างกันมีพรศนะต่อการบริหารงานโรงเรียนเอกชน ระดับประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน กรุงเทพมหานครในภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .001 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ครูที่ปฏิบัติการสอนในโรงเรียนที่มีขนาดต่างกัน มีพรศนะต่อการบริหารงานโรงเรียนเอกชนด้านบริหารงานบุคคล และด้านการบริหารงานทั่วไปแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.001 ด้านบริหารงบประมาณแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และด้านบริหารวิชาการแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ

ทางสถิติที่ระดับ .05 เนื่องจากโรงเรียนขนาดใหญ่มีความพร้อมในทุก ๆ ด้าน และยังได้รับการสนับสนุนจากชุมชน จึงทำให้โรงเรียนขนาดเล็กมีปัญหามากกว่าโรงเรียนขนาดกลางและขนาดเล็กทำให้คุณภาพการศึกษาและความคิดเห็นแตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราช (2545 :15) กล่าวว่า โรงเรียนขนาดใหญ่มีความพร้อมด้านทรัพยากร บุคลากร วิชาการ และอุปกรณ์มากกว่าโรงเรียนขนาดเล็ก โรงเรียนในเมืองและโรงเรียนขนาดใหญ่ นอกจากจะได้รับการสนับสนุนจากรัฐในอัตราส่วนสูงกว่าโรงเรียนในชนบทและโรงเรียนขนาดเล็ก แล้วโรงเรียนขนาดใหญ่ยังสามารถแสวงหาการสนับสนุนทางการศึกษาจากแหล่งอื่น ๆ ได้ อีกมาก และสอดคล้องกับพัชร ศิริเสนา (2546) ปัญหาอุปสรรคในการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญของครูโรงเรียนในสังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดพระนครศรีอยุธยาพบว่า ครูที่สอนในโรงเรียนที่มีขนาดต่างกัน มีความคิดเห็นต่อปัญหาอุปสรรคในการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญแตกต่างกัน โดยครูที่สอนอยู่ในโรงเรียนที่มีขนาดกลางมีปัญหาอุปสรรคในการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ สูงกว่าครูที่สอนอยู่ในโรงเรียนที่มีขนาดเล็ก และขนาดใหญ่ตามลำดับ แสดงให้เห็นว่า ครูที่ทำการสอนอยู่ในโรงเรียนที่มีขนาดใหญ่ มีความพร้อมทางด้านวัสดุ อุปกรณ์ ที่จะพัฒนาความรู้ทักษะการจัดการเรียนการสอน ตลอดจนการได้รับการอบรมสัมมนาอย่างต่อเนื่องและเหมาะสม จึงทำให้ปัญหาอุปสรรคในการจัดการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ มีปัญหาน้อยที่สุด ดังนั้นครูที่ปฏิบัติงานอยู่ในโรงเรียนที่มีขนาดต่างกัน มีพรศนะต่อปัญหาอุปสรรคในการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ แตกต่างกัน

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะจากผลการวิจัย

ผลการวิจัยพรรณนาของครูต่อการบริหารงานโรงเรียนเอกชน ระดับประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน กรุงเทพมหานคร ในภาพรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก โดยขอให้ข้อเสนอแนะ ดังนี้

1.1 ทรรศนะของครูต่อการบริหารงานโรงเรียนเอกชนด้านบริหารวิชาการ จากผลการวิจัยที่พบว่า โรงเรียนส่งเสริมให้มีการแลกเปลี่ยนการเรียนรู้ระหว่างครูและคนในชุมชน เป็นอันดับสุดท้าย จึงควรมีการดำเนินการส่งเสริมและสนับสนุนให้สถานศึกษาเป็นแหล่งวิชาการของชุมชน และมีการแลกเปลี่ยนการเรียนรู้ระหว่างครูและคนในชุมชน เพื่อให้มีการดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ ร่วมกัน

1.2 ทรรศนะของครูต่อการบริหารงานโรงเรียนเอกชนด้านบริหารงบประมาณ จากผลการวิจัยที่พบว่า โรงเรียนมีการส่งเสริม และสนับสนุนการจัดสรรงบประมาณและหาแหล่งเงินทุนจากเครือข่ายท้องถิ่น เป็นอันดับสุดท้าย จึงควรมีการดำเนินการสร้างความสัมพันธ์ และขอความร่วมมือในการหาแหล่งเงินทุนจากเครือข่ายท้องถิ่น พร้อมกับจัดตั้งคณะกรรมการสถานศึกษาเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดสรรงบประมาณและหาแหล่งเงินทุนจากเครือข่ายท้องถิ่น

1.3 ทรรศนะของครูต่อการบริหารงานโรงเรียนเอกชนด้านการบริหารงานบุคคลจากผลการ

วิจัยที่พบว่า บุคลากรมีส่วนร่วมในการศึกษาสภาพปัญหาปัจจุบันและวางแผนพัฒนางานบุคคลในระดับเห็นด้วยมากเป็นอันดับสุดท้าย จึงควรมีการดำเนินการให้บุคลากรมีส่วนร่วมในการศึกษาสภาพปัญหาปัจจุบันและวางแผนพัฒนางานบุคคล โดยจัดให้มีการประเมินบุคคลากรในโรงเรียนเป็นประจำทุกปี

1.4 ทรรศนะของครูต่อการบริหารงานโรงเรียนเอกชนด้านการบริหารงานทั่วไปจากผลการวิจัยพบว่า โรงเรียนมีผู้รับผิดชอบในการส่งเสริมความสัมพันธ์ และความร่วมมือกับชุมชนในการพัฒนาการศึกษาอย่างชัดเจน เป็นอันดับสุดท้าย จึงควรมีการดำเนินการจัดกิจกรรม และการให้บริการชุมชน โดยโรงเรียนควรร่วมกับชุมชนในกิจกรรมต่าง ๆ ของชุมชน หรือให้ชุมชนตั้งตัวแทนเข้ามาเป็นกรรมการสถานศึกษาของโรงเรียน เพื่อให้มีการดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ ร่วมกันอย่าง

2. ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการศึกษาหรือวิจัยปัญหาและอุปสรรคของการบริหารงานโรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน กรุงเทพมหานคร เพื่อเป็นการนำปัญหาและอุปสรรคของการบริหารงานโรงเรียนไปปรับปรุงและพัฒนาให้มีประสิทธิภาพต่อไป

2.2 ควรมีการทำวิจัยการบริหารงานโรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน กรุงเทพมหานคร ในทรรศนะของครูระดับอื่น ๆ เพื่อเป็นการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น และเข้าใจการบริหารงานโรงเรียนเอกชนในแต่ละระดับมากขึ้น

บรรณานุกรม

- ดิเรก วรรณเคียร. (2553). เอกสารประกอบการสอน วิชา 1061303 การบริหารงานวิชาการ. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต.
- วิจิตร ศรีส้าน. (2539). การบริหารบุคคลในโรงเรียนหน่วยที่ 1-8. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- ศึกษาธิการ, กระทรวง. (2545). พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545. กรุงเทพฯ: พริกหวานกราฟฟิค.
- _____. (2546). คู่มือการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานที่เป็นนิติบุคคล. กรุงเทพฯ: องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์.
- สุโขทัยธรรมาธิราช, มหาวิทยาลัย. (2545). ประมวลสาระชุดวิชาสัมมนาปัญหาและแนวโน้ม ทางการบริหารการศึกษา Seminar on Issues and Trends in Educational Administration หน่วยที่ 13 - 15. นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- ไกรสิทธิ์ กลิ่นสุวรรณ. (2546). การศึกษาความพึงพอใจของครูผู้สอน ต่อการบริหารโรงเรียนตามภาวะผู้นำและความเป็นประชาธิปไตยของผู้บริหาร โรงเรียนสหวิทยาเขตราชนครินทร์. ภาคนิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะครุศาสตร์ สถาบันราชภัฏธนบุรี.
- นิเวศน์ อรรถพงษ์. (2548). การศึกษาการปฏิบัติงานด้านการบริหารงานทั่วไป ในสถานศึกษาขั้นพื้นฐานสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาร้อยเอ็ด เขต 2. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์.
- ประธาน ทวีผล. (2546). การมีส่วนร่วมของครูในการตัดสินใจในการบริหารโรงเรียนสตรีประเสริฐศิลป์ สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดตราด. วิทยานิพนธ์ศึกษามหาบัณฑิต สาขาบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยบูรพา.
- ปรีชา สุทธิรัตนชัย. (2549). ทศนะของครูต่อการบริหารโรงเรียนเอกชนระดับประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนเขตบางซื่อ กรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต.
- พัชร ศิริเสนา. (2546). ปัญหาอุปสรรคในการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญของครูโรงเรียนในสังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาบริหารการศึกษา สถาบันราชภัฏสวนดุสิต.
- มยุรี สมใจ. (2551). การบริหารงานวิชาการสู่เกณฑ์มาตรฐานการศึกษาของชาติกลุ่มโรงเรียนปง 1 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาพะเยา เขต 2. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์ มหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- สมศักดิ์ นลินรัตน์กุล. (2547). บทบาทของผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานที่มีผลต่อประสิทธิภาพการบริหารจัดการสถานศึกษาในฐานะนิติบุคคล เขตพื้นที่การศึกษาพิจิตร เขต 1. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.

สุภากิจ สุรจินตนาภรณ์. (2550). **พรรณนะของครูต่อการบริหารสถานศึกษาโดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตบางซื่อ กรุงเทพมหานคร**. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต.

อรัทัย ปิยะพิเชษฐกุล. (2546). **ปัญหาการนำหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานไปปฏิบัติของโรงเรียนเครือข่ายสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชนกรุงเทพมหานคร**. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต.

อรนุช พรหมสอน. (2546). **การบริหารโรงเรียนประถมศึกษาในพรรณนะของครู สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอองครักษ์จังหวัดนครนายก**. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต.